

från Emilie Topelius

Visby 6 Juli 1881.

Min älskade! - Helningar från Vis-
bys gröna sjö med hvita skummande vå-
gor, som vi just kommit ifrån då vi vid
morgonbönen i badhuset rysande beträ-
dade dem. Hej, nej! Hellre kelsas jag
från vår vackra lummiga trädgård med
de sköna blommorna och de utslagna
rosorna som täcka hela verandan ända
upp på taket! Åh, tack för ditt lilla
kort från Hfors, det var ända bättre än
ingenting. Nu längta vi så rysligt efter ett
riktigt brev. Jag sade till på posten att de
skulle föra hit våra brev, vi bo alldeles nä-
ra. Ingenting tog han för kortet.

Nu ha vi ställt om vår hushållning
och äro ganska belåtna. Konsulus hus
som bäddar och städar åt oss, får ingenting
annat göra utan våra ärenden få vi gå själ-
va, och det blir mest Anna som det gör. Att
hemta ett kvarter mjölk morgon och afton
och koka vatten någon gång, få vi en frö
som bor i gården och heter Johanson.

Kaffet - det kära uyllifvande kaffet,
det få vi försaka och i stället dricka hett
vatten med mjölk uti, "icke gräddde" sode
Doktorn, och detta till morgon kl. 7, till fru-
kost 7 och till quällsvard kl. 8. Middagar
taga vi hos en fru Rumin, Rubin eller
Ruini - här ganska nära för 67 öre och
tre rätter, med kött tillika. Det äro vi
mycket nöjda med. Två gånger ha vi ätit
frukost der också (då det var så långt att
gå hem och äta, och sedan tillbaka till bad-
huset,) och då bestods kall mat och ägg
mjölk och kaffe för 30 öre. Anna drack då
kaffe, stäckare, som för min skull försakar
det. Ett kaffekök ha vi köpt för att koka
vatten, två par kaffar, två theskedar och
en knif. Smör fick Anna i en butik och
mycket goda skorpor af sammansatt
hvete med kli uti, och knäckebröd hos
en bagare. Några Telgekränglor ha vi
gvar sen vi foro derigenom, de äro så
goda. Nå, nu tror jag ni ha reda på
huru vi ha det. Vi få vara för oss själf-

Uthvete
Litteratur
Jag
Jag
En v. d. h.
Jorvat
Finn
har
som
v. d. h.
Sare

af de gamla slottsmännen och de utvorn flugor ja ho-lasack, beitter
va, vårt värdfolk bry sig ej just om oss
nu mera, och endast Hanna Backman-
son kanna vi och helsa på då vi mötas.
Vi ha blifvit goda vänner med en fröken,
som kom med från Stockholm, som vi ej
kanna till namnet och inte hon till vårt.
Nu sitta vi bredvid hvarann vid middags-
bordet samtala rätt ofta och veta ingen-
ting om hvarandra!

I går, tisdag voro vi hos doktoru första
gången. Han uppvakte oss på söndeft-
klädd i svart frack och hvit halsduk!
— Först frågade han mig, allt hvad han
redan visste genom ditt bref, och skref
uppi i en bok. Han hörde på hjertat
der var ingenting, så knackade han och
knepp mig i rygghattorna och ville att det
skulle göra ont, men det gjorde inte ont.
Sedan ordinerade han halfbad, vittbad
och solbad hvarannan dag, till att börja
med, det blir väl oftare sedan. Jag tog
mitt första bad om tisdag, i dag intet.
Anna ville krusa sig ifrån och förklarade

(6.7.1881)

5.

Nog berättar han också att det bli maktlösa i byggnaderna till men mycket gammalt

Jag ämnar be att de låta den stå.
Här finnas offantligt många sorter blommor
i fönstren men icke ser man några vilda blom-
mor om icke ut på landet, om man skulle
kunna komma dit. Då vi stodo och ventilera-
de om vi skulle taga dessa rum eller icke, räknade
konsulen upp bland andra fördelar äfven den
att vi skulle få fara ut och åka ibland han
har hästar och vagn. Såse huru det går. Vi
skulle få ligga i hängmattan i Trädgården.
Men der ligger han själf, han är brunnsgäst.
Nu har jag emedlertid tagit mod på mig och
sitter vid ett bord i trädg. och skriver. Anna
är somnig i dag, nu kom hennes tur att sova.
Han är en mera sträng herre i sitt hus, mycket
kinkig med mat berättade städerskan, hon
är enoam tjänsteflicka, och har matlagning
för hela öfverpersonalen både bokhållare och
betjentar, han är öfverpatron vår konsul. En
gentil och bekväm man är han. Fru spelar
piano med mycken smak, inte bryr de sig om
oss alls, fru ha vi ej sett sen i söndags då vi
kommo. Nog skulle de hos oss fått en kopp the
eller kaffe tills de hunnit komma i ordning.

Äck huru ofta våra tankar fara öfver till
er! Måne vi icke få bref i morgon? Vi
skicka våra med ångbåten Gotland som le-
gat här ända sen i förrgår, trol. för storm.
Huru måne det skicket fram med repa-
rationerna? Och huru trifs moster & Tuna?
och Toini, min egen flicka, huru mycket
tröttar du ut dig i trädgården? Eva såg
så bedröfvad ut då vi reste från Sthlm
och hon blef ensam stående på stranden.
Om hon ändå kommit med hit i våra stora
rum, här skulle hon sluppit frossan. Det
säga flera som varit här förut. Anna Trä-
fede fru Krank från Bstad i dag, hon är
här tredje sommaren, och prisdde luften och
baden. Doktorn ser ut som om han ej myc-
ket tog del i badgästernas befinnande, han
är så färdig och inte en gång skulle han
småle då han talar, man skall fråga och
sjelf berätta. Han lär väl vara gammal
ungkarl, bor i tre rum så låga, att jag kun-
de taga med handen i taket, men så fiunt
och putsadt öfverallt. — Gud vare hos dig
min innerligt älskade vän, beder din Emilie.

Det Toini, min egen flicka, har för öfrigt sådant som hennes mamma & skrifter om
lilla skåsen stakare, har så bedröfvad ut efter sin mamma.